
MARIAPLAATS 13 EN HET ZEGELSTEMPEL VAN DE CLERICUS JAN VAN SLEWIJC

In de *Archeologische en bouwhistorische kroniek van de gemeente Utrecht over 1982* deed een drietal auteurs verslag van de opgravingen in het pand Mariaplaats 13, de voormalige Boterhal die momenteel tot bowlingbaan verbouwd wordt. F. Kneefel maakte daarbij melding van de vondst van een tinnen zegelstempel van de clericus Jan van Slewijc. Uit een onderzoekje van drs. L. van Tongerloo werden vervolgens interessante mededelingen gedaan over een of enkele personen van die naam uit de eerste helft van de veertiende eeuw¹⁾. Ik zou hieraan het volgende, niet onbelangrijke feit willen toevoegen. In deze periode is een mr. Jan van Slewijc, deken van het kapittel van Sint-Marie, eigenaar geweest van het claustrale huis dat ter plaatse van de vondst gestaan heeft. Waarschijnlijk heeft deze Van Slewijc, toen hij een hogere status dan clericus had bereikt, een nieuw zegelstempel laten snijden en zich ter plekke van zijn oude ontdaan.

Omdat het veel gebruikte handschrift van jhr. ir. G. C. Calkoen²⁾ over het kapittel van Sint-Marie geen gegevens verstrekt over de oudere eigenaren van de claustrale huizen van het kapittel, geef ik hier de oudste mij bekende van het vijftiende claustrale huis: heer Engelbert van Alphen; mr. Jan van Slewijc, deken van het kapittel; heer Dirk Gruutbudel; heer Hendrik van Boetzelaer; heer Arnoud Vos; mr. Arnoud Herbort; heer Gerlac Florenz.; de heer Willem Mod³⁾. Een Engelbert van Alphen was in 1331 en 1336 kanunnik en kameraar van het kapittel van Sint-Marie⁴⁾, voor een Dirk Gruutbudel van Emmerik werd in 1335 een beneficium van het kapittel gereserveerd⁵⁾, terwijl dit in 1326 gebeurde met een kanonikaat voor een Hendrik van Butzelaar⁶⁾. Deze gegevens maken het vrijwel zeker dat het gevonden zegelstempel uit de

eerste helft van de veertiende eeuw dateert en afkomstig is van de kapitteldeken van Sint-Marie in Utrecht mr. Jan van Slewijc.

drs. Martin W. J. de Bruijn

Noten:

- ¹⁾ *MBOU* 56 (1983) 85-88, m.n. 86.
- ²⁾ „De kapittelkerk van St. Marie te Utrecht”, hs. van 1916-1917 in GAU.
- ³⁾ RAU, *St.-Marie* 308 (c. 1390), f. 3 nw., en 340¹ (c. 1400), f. 1³.
- ⁴⁾ *Ibidem* 1009 (11 november 1331, 18 maart 1336).
- ⁵⁾ *Bullarium Trajectense*, Brom G., ed. II ('s-Gravenhage 1896) nr. 904.
- ⁶⁾ *Ibidem* I ('s-Gravenhage 1891) nr. 673.

NIEUWE STICHTING BINNEN UTRECHTSE GRENZEN

Alweer enige maanden geleden heeft Utrecht de oprichting van een nieuwe stichting mogen meemaken: De Stichting Bedrijfsmonumenten Midden-Holland. De Stichting stelt zich ten doel: het inventariseren, documenteren en veiligstellen van bedrijfsmonumenten in Midden-Nederland en West-Utrecht. Het bestuur van de vereniging Oud-Utrecht kan dit initiatief bijzonder toejuichen en zij volgt de verrichtingen van de Stichting met belangstelling. De interesse voor technische- en industriële monu-

umenten is de laatste jaren steeds meer toegenomen. Hierbij blijkt echter al te dikwijls dat deze belangstelling voor verschillende objecten al te laat gekomen is en zo zijn soms zeldzame en waardevolle complexen verdwenen, zoals de 19e eeuwse meubelfabriek van Rooyen te IJsselstein, enkele kleine plateelbakkerijen te Gouda en kaaspakhuisen in Bodegraven. Het zal duidelijk zijn dat dergelijke objecten een belangrijk onderdeel van onze industriële, en ook daarmee samenhangende sociale, geschiedenis vormen. Een